वीर्य्यस्य चक्षुरादीन्द्रियसामर्थ्यस्य च सहसः शरीरबलस्य च वृद्धिः तथेन्द्रियस्याभिवृद्धिरित्यर्थः। ताश्च द्वारदेवताः सुप्रयाणाः शोभनगतयः ऋतावृधः यज्ञस्य वर्द्धयित्र्यः तथाविधा विश्रयन्तां विशेषेण यज्ञमाश्रयन्तु। मीढुषे वृष्यादिना सेचकाय इन्द्राय इन्द्रार्थं द्वारो देवता वियन्तु पिबन्तु॥

षष्ठमन्त्रमाह। "होतायक्षदुषे इन्द्रस्य धेनू। सुदुघे मातरौ मही। सवातरौ न तेजसौ। वत्समिन्द्रमवर्द्धताम् [३]। वीतामाज्यस्य होतर्यज" इति। उषाशब्दः षष्ठप्रयाज अग्निमूर्त्तिद्वयमाह। तादृशौ उषे द्वे उषे देव्यौ होता पूजयतु। कीदृशे उषे, इन्द्रस्य धेनू धेनुवत् प्रीणयित्र्यौ सुदुघे सुखेन दोग्धुं शक्ये, मातरौ पयःप्रदानेन मातृसदृश्यौ मही महत्यौ पूज्ये वा। वातृशब्दो गमनस्वभावं वत्समाचष्टे। समानो वातो वत्सो ययोस्ते सवातरौ नकार उपमार्थम्। इन्द्रस्य वत्सस्थानीयत्वात् एकवत्से इव ते उभे वर्त्तेते। तेजसी तेजस्विन्यौ, तादृशौ मूर्त्ती वत्सस्थानीयमिन्द्रं वर्द्धतां वृद्धिं प्रापयताम्। ते मूर्त्ती आज्यं वीतां पिबताम्॥

सप्तममन्त्रमाह। "होतायक्षद्दैव्या होतारा। भिषजा सखाया। हविषेन्द्रं भिषज्यतः। कवी देवौ प्रचेतसौ। इन्द्राय धत्त इन्द्रियम्। वीतामाज्यस्य होतर्यज" इति। दैव्यहोतृशब्देन सप्तमप्रयाजदेवतारूपस्याग्नेर्द्वौ देहावुच्येते, तावुभौ होता पूजयतु। कीदृशौ, भिषजौ अनिष्टव्याधिचिकित्सकौ सखाया परस्परं स्निग्धौ तावुभावनेन हविषा कवी इन्द्रं भिष-